

NEFS MÜCADELESİ: İBADET VE BAŞARI ARASINDAKİ YOL

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdü lillâhi rabbi 'l-âlemîn. Ve 'sselâtu ve 'sselâmu alâs eyyidi 'l-evvelîne ve 'l-âhirin. Ve alâ âlihî ve sahbihî ve men tebiahû bi-ihsânin ilâ yevmi 'l-cezâ.

Emma ba'd.

Fe-kâle 'n-Nebiyü sallallahu aleyhi ve sellem.

«مَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا قَامَ نِصْفَ
الَّيْلِ، وَمَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا صَلَّى
الَّيْلَ كُلَّهُ»

Men salle'l-işâe fî cemâ'atin fe-keennemâ kâme nisfe'l-leyli ve men salle's-subha fî cemâ'atin fe-keennemâ salle'l-leyle küllehû.

Sadaka Resûlullah fî mâ kâl ev kemâ kâl.

Aziz ve değerli kardeşlerim. Allah razı olsun, Allah ibadetlerinizi kabul etsin.

Sohbetlerin en güzeli muhakkak ki Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in sözleri ile, Kur'ân-ı Kerîm ile, onların

okunmasıyla, ikra'ıyla olan ilim sohbetleridir. O bakımdan birkaç hadîs-i şerîf okuyalım. Allahu Teâlâ hazretleri feyizyâb eylesin, Peygamber Efendimiz'in şefaatine nâil eylesin.

Ümmetin bozulduğu zamanda, Peygamber Efendimiz'in sünnetine sarılanlara yüz şehit sevabı verileceği müjdelendiği için bu çok önemli. Allah cümlemizi o sevapları alanlardan eylesin. Asla ve kat'a Efendimiz'in yolundan bir göz yumup açıncaya kadar ayrılmamayı, rızasını kazanmayı, şefaatine ermeyi, âhirette livâü'l-hamdi altında toplanmayı, havz-ı kevserinden doya doya içmeyi, Firdevs-i Âlâ'da komşu olmayı nasip eylesin.

a. **Yatsı ve Sabah Namazı Cemaatle Kılınırsa Gecenin Tamamı İbadetle Geçirilmiş Gibi Olur**

Hadis alimlerinin sıralanmasında birincisi İmam Buhârî, ötekisi İmam Müslim b. Kuteybe gelir. İmam Müslim'in ve İmam Buhârî'nin hadis kitapları sahih hadisleri almış olan kıymetli kitaplardandır.

Bu hadîs-i şerîf size bir iltifat, bir müjde. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* buyuyor ki;

«مَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا قَامَ نِصْفَ
الَّيْلِ، وَمَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا صَلَّى
الَّيْلَ كُلَّهُ»

Men salle'l-ıŝâe fî cemâ'atin fe-keennemâ kâme nisfe'l-leyli ve men salle's-subha fî cemâ'atin fe-keennemâ salle'l-leyle küllehû.

Men salle'l-ıŝâe fî cemâ'atin. İŝâ' “yatsı namazı” demek. “Kim yatsı namazını cemaatle kılsa...” *Fe-keennemâ kâme nisfe'l-leyli.* “Sanki bir gecenin yarısını namaz kılarak ibadetle geçirmiş gibi sevap alır.” *Ve men salle's-subha fî cemâ'atin.* “Sabah namazını da kim cemaatle kılsa...” *Fe-keennemâ salle'l-leyle küllehû.* “Sanki bütün geceyi ibadetle geçirmiş gibi olur.”

Yatsıyı kılınca yarısını geçirmiş gibi oluyordu, sabahı da kılınca iş tamam oluyor: Bütün gece uyumamış da ibadet etmiş gibi sevap alıyor.

Bizim dinimiz nefse karşı şeyler de emrediyor bize. Her zaman güllük gülistanlık değil, her zaman işler tatlı değil. Nefse göre

tatlı değil, içimizde nefis var. Keyif, zevk, rahat meraklısı bir varlık içimizdeki nefsimiz. Ona biraz ağır gelir ve İslâm dini bu nefisle mücadele ile iyi olur.

İnsan nefisini ne kadar yener; aklına, vicdanına, ilim ve irfanına ne kadar uyarsa o kadar iyi müslüman olur. Nefsinin sözünü ne kadar dinlerse, hevâ ve hevesine ne kadar uyarsa o kadar perişan olur. Çünkü hevâ ve heves, nefsin istekleri, arzuları hep keyifli ve zevkli taraftadır ama şeytanın yoluna yakındır, gnahlıdır.

Halbuki cennetin yolu biraz yokuştadır. Bu sözü peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* buyuruyor. Cennetin yolu yokuştaki, eğri büğrü, yürümesi zor yola benzer, biraz insanın ayakları incinir. İnsan biraz terler, srat de yapamaz, sıkıntılıdır.

Cehennemnin yolu vadideki düz yola benzer. şimdiki tabirle yani asfalt yolu diyelim. İnsan dosdoęru cehenneme düřer. Neden? Yolu kolay.

Cennetin yolu biraz yokuştadır, biraz zordur. Onun için müslümanların en önemli işi bu içindeki görünmeyen, keyif meraklısı,

zevk meraklısı ve kendisine rahatlığı, kaytarmayı emreden nefsi yenmektir.

Mühim olan insanın kendi kendisini yenmesidir. Kendi arzularını yenmesidir.

Bir de şeytanı yenmesidir. Şeytan bizim dışımızda, bizden ayrı bir varlık. Nefis, bizim kendimiz. Yani hem nefsimizi yeneceğiz hem de görünmeyen şeytanı yeneceğiz.

﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا﴾

İnne's-şeytâne leküm aduvvun fe'ttehizûhu aduvven.¹

Şeytan da insana günahı emreder, vesvese verir. Allah'a âsî olma tarafına çekmeye, cehenneme götürmeye, kandırmaya, aldatmaya, dalâlete düşürmeye çalışır. Onunla uğraşmamız lazım.

Ama bir de kendimiz, kendi nefsimiz var. Zaten *nefs* kendisi demek Arapça'da.

İçimizde bir kendi varlığımız var, onu aşmamız ve yenmemiz gerekiyor. Bunu çok kimse yapamaz, yapamıyor. Yapamadığı için de zaten talebe imtihanlarda başarısız.

Neden? Çalışmıyor.

¹ 35/Fâtır, 6.

Milletçe başarısızız.

Neden? Nefsimize uymuşuz, keyfimize düşkünüz, çalışmıyoruz vesaire.

Oraya gittim. Güzel şeyler söylüyorlar; bilgili insanların konuşmaları faydalı. Görgülü, bilgili, bakanlık yapmış insan. Diyor ki;

“Japonlar öğle tatilini tam yapmazlar. 15 dakika kısa yaparsa kâr sayar onlar. Diyelim ki öğle paydosu bir saat olsa; yarım saatte veya 45 dakikada bitirmeye gayret eder, ‘15 dakika daha çalışırsam şu kadar kâr ederim diye düşünür’ diyor.”

Halbuki bizde 15 dakika daha eklesem de bir buçuk saati acaba 1 saat 45 dakika, 2 saat yapamaz mıyım... 15 dakika da öyle öyle gider, öğle oluyor zaten. Japon’un başarısının sebebi burada anlaşılıyor.

Bir arkadaşın oğlu bir Japon kızla anlaşmış, tanışmış, sonra kız müslüman olmuş. İyi müslüman olmuş, gelin gelmiş bize, Türkiye’ye; Japon gelinimiz. Çok beğeniyor kayın-pederi, hayran.

“Hocam böyle terbiyeli, itaatli, dindar, çalışkan; bizim memlekette kolay bulunmaz. Çok çalışkan insanlar. Çok okuyorlar.” diyor. Affedersiniz, yine aklınızda kalacak bir şey

olsun diye söylüyorum; öğle tatilinden 15 dakika kırıp da daha çok çalışmayı düşünmeleri gibi... Yüz numaralarda bile kitapla dolaşmıyor. Anlıyorsunuz değil mi? Oradaki zamanda bile açıp kitap okuyacak kendisi.

Japonlar niye dünyanın süper devletlerinden biri oluyor, biz niye geride kalıyoruz anlaşılıyor şimdi. Biz 15 dakika öğle tatilinden evvel, 15 dakika da öğle tatilinden sonra, bir buçuk saat de öğle tatilinin kendisi. Günün yarısını yan gelip keyif yapmakla, sigara tütürmekle, çimenlerin üzerinde oturmakla geçiriyoruz. Ama o 15 dakika evvel girdiği için kârda oluyor, kârına göre boşa da gitmiyor. Biraz daha para alıyor. Ama kafa yapısı itibariyle yüz numarada bile geçen vakti zâyî olmasın diye onu kitap okumakla değerlendirecek insanlar ile karşı karşıyayız.

Amerikalılar, İngilizler, Almanlar, Japonlar, Fransızlar vesaire, yani süper 7 devletten bahsediliyor. Onlar süper, biz niye süper değiliz? Allah'ın hak kulları değil miyiz? Biz hak kullarıyız ama biz nefsimizi yenememiştir, onlar yenmişler. Biz aklımızın hükmünü tutmuyoruz ama onlar tutuyorlar. Akıl ve mantık neyi gerektiriyorsa onu yapıyorlar.

O halde bizim en büyük düşmanlarımızdan birisi kendimiziz. Kendi ahlâkımız, kendi huyumuz. Onun için de Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretleri buyuruyor ki;

«أَعْدَىٰ عَدُوِّكَ نَفْسُكَ الَّتِي بَيْنَ جَنْبَيْكَ»

“Senin en azılı, en büyük düşmanın şu iki koltuğunun arasındaki bu şeyindir, nefsendir.”

Yani içindeki kendi nefsendir. Neden?

“Boşver, bugün okula gitme, kaytar. Yarın ders çalışırsın. Tam imtihanlar yakına geldiği zaman çalışırsın.” Veyahut; “Bugün dükkânı açmayayım, çalışmayayım. Şu işler yapılacak ama çok yorgunum, akşam da geç yattım.” bilmem ne. “Çok da uykum var.” falan gözlerini ovuşturur. İşte bunlar halis muhlis tembelliktir.

Nefis rahat istiyor. Fuzûlî'nin güzel şiirleri var.

Diyor ki;

*Rahat ister tab' mihnetdir ibadet
serteser*

*Terk-i rahat rağbet-i minnet kılan
mümtâz olur*

*Ol sebeddendir ki küfr âsân olur İslâm
asâ*

Arsa-i âlemde mülhid çok muvahhid az olur.

Ne demek?

Türkçe'den Türkçe'ye tercüme. Neden? Dilimizi unuttuk, her şeyimizi unuttuk, çalışmıyoruz. Elin adamı dokuz tane dil öğreniyor, biz kendi atalarımızın dilini bilmiyoruz. Ne dedi acaba şimdi hoca? Fuzûlî'den bir şiir okudu ama ne dedi? Tercüme edeyim. Osmanlıca'dan, eski Türkçe'den yeni Türkçe'ye tercüme. Cumhuriyet Türkçe'sinden 21. yüzyıla tercüme. Yirmi birinci yüzyıldan yirmi dokuzuncu yüzyıla tercüme filan öyle gideceğiz galiba.

Rahat ister tab'... Yani insan tabiatı veya nefsi, içi rahat ister.

Hepimiz istemiyor muyuz; “Şöyle ayaklarımı uzatsam, Amerikanvari şöyle bir yaslanısam, güneş de şöyle olsa, şapkayı da şöyle gölgelendirsem önüme... Bir de sigara tütürsem...”

“İster zengin olsun, ister fakara her yemekten sonra içmek lazımdır bir sigara...” filan diye tekerlemeler. Sonra yan gelip yatmam.

Rahat ister tab' mihnetdir ibadet serteser

Yalnız dünya çalışması değil âhiret çalışmasıdır mihnet dediği. Kolay değildir o. Oruç, açlıktır cihad. Cihad çok zordur. Cihad ölmek veya öldürmek veya yaralanmak veya aç kalmak veya uykusuz kalmak. Cihad oyuncak değil ki. Mücahitlerin derecesi yüksek ama oyuncak değil ki.

Hac kolay mı? Kaç kişi tünelde ezildi öldü. Kaç kişi o sıkıntılar altında neler çekiyor. Zekât vermek kolay mı, o paracıklardan ayrılmak kolay mı?

Ali Yakup hocamız rahmetliye zengin birisi gelmiş, benim çok hoşuma gidiyor. Bağdat'ta yaşıyor. “Bağdat'tan şöyle dolaşıp hacca gideyim. Hocam sen alimsin, fazılsın, az çok mâneviyattan da anlarsın, herhalde tasavvufu da biliyorsundur, ben zikri nasıl yapayım?” demiş. Yani zikr-i hafî mi yapayım, zikr-i cehrî mi yapayım... Veya [içimden mi] Allah diyeyim, âşikârâne Allah Allah diye yüksek sesle mi yapayım, falan diye sormuş. Hocanın kendisi anlatıyor bize. “Adamı tanıyorum, cimri.” diyor. Çok hoşuma gidiyor.

Neden? Nefsi yeneceksin, nefsi yenip yapman gerekeni yapacaksın.

Rahat ister tab' mihnetdir ibadet serteser.

Serteser ne demek? Rüzgâr sert eser mânasında değil. *Serteser* baştan başa demek. İbadet baştan başa meşakkatlidir. Gece teheccüd namazı sevap; kalk göreyim, hadi babayiğit misin pehlivan mısın?... Gençler güreşiyorlardı da ne yaptı Peygamber Efendimiz? Yanlarına geliverdi, hepsi utandılar, kaçıştılar. “Eyvah yakalandık. Peygamber Efendimiz biz düğüne giderken gördü.” dediler. Ne dedi Peygamber Efendimiz onlara?

«لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ، إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ
نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ»

“Pehlivan güreştiği zaman karşısındakini yenen, yere çalan değildir. Kızdığı zaman nefesine hâkim olabilir.”

Sen kızdığın zaman tutabiliyor musun kendini, ağzını tutabiliyor musun? Yumruğunu tutabiliyor musun? Veya efendiler, evde kızdığı zaman mesela tabakları kırıyor mu kırmıyor mu? Tangır tungur masaya yumruklar ini-

yor mu, inmiyor mu? “Heyt ben asarım keserim.” oluyor mu olmuyor mu? İşte asıl pehlivanlık o. İnsanın içi, tabiatı rahatlığı ister ama bu İslâm biraz mihnettir, meşakkattir.

Terk-i rahat rağbet-i minnet kılan mümtâz olur.

Mümtaz ne demek? Süper demek. Arabistan’a giderseniz göreceksiniz; “mümtaz benzin” ne demek? Süper benzin demek. Terk-i rahat rağbet-i mihnet kılan mümtaz olur. Mümtaz ne demek. Yani süper olmak için, süperman olacaksınız, nasıl olacaksınız? Terk-i rahat rağbet-i mihnet kılacaksınız. Rahatı bırakacaksınız, gönüllü mihnetlerin altına gireceksiniz.

“Yok ben bu işte yokum. Arka sokaktan dolaşıp kaçayım.”

Mihnet etmeye gelince yanaşmıyor, baklava yemeğe gelince var. İşe, çalışmaya, gayrete, vazifeye gelince orada kimse yok.

Oİ sebedendir ki küfr âsân olur İslâm asâ.

İnsanın tabiatı, nefsi rahatı istediği için, ibadetler de biraz meşakkatli olduğundan küfür kolay, İslâm zordur. Müslüman olmak zordur.

“Adam namaza gel” diyorsun, “ütüm bozular” diyor, ütüsü bozulmasın diye namaza gelmiyor. Hacca gel diyorsun; “Sigarayı bırakamadım daha şimdi gidersem, gelince sigara içmemem lazım. Biraz içeyim öyle gideyim.” diyor, sigaradan vaz geçemiyor. Allah rızası için hacdan vazgeçiyor.

Oİ sebeddendir ki küfr âsân olur İslâm asâ

Arsa-i âlemde mülhid çok muvahhid az olur.

Mülhid çoktur, yani insanların çoğu ne olacak: Dünya nüfusu 5 milyarmış, vesaireymiş filan. Çoğu ne?

﴿وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا﴾

*Ve emme'l-kâsîtûne fe-kânû li-cehenneme hataben.*²

Hepsi cehenneme odun olacak. Çatacaklar, cayır cayır yakacaklar. Ekseriyeti mülhid, imansız... Mü'minlerin bile çoğu meşakkatli vazifelere, gayretli vazifelere yanaşmıyor. Bak her yerde gezin.

² 72/Cin, 15.

*Gezdim Frengistan'ı beldeler, kâşâneler
gördüm*

*Dolaştım mülk-i İslâm'ı bütün vîrâneler
gördüm.*

Ziya Paşa bundan bir buçuk asır önce ya-
şamış. Gezdim Frengistan'ı; yani İngiltere,
Fransa, Almanya, Avusturya, İtalya'yı gezmiş
oraları işte.

*Gezdim Frengistan'ı beldeler, kâşâneler
gördüm*

*Dolaştım mülk-i İslâm'ı bütün vîrâneler
gördüm.*

Yapamaz mıyız biz de güzel konak, ya-
pamamış mı padişahlar? Yok mu bizim Saf-
ranbolu'da böyle güzel konaklar, evler? Var.
İstesek yapabiliriz ama ne sokağımızı yaparız
ne şehrimizi yaparız, ne evimize bakarız.
Neden? İşte bu nefis var ya içimizde

«أَعْدَىٰ عَدُوِّكَ نَفْسُكَ الَّتِي بَيْنَ جَنْبَيْكَ»

İçindeki en kötü varlık.

Neden o çıktı hocam?

Yatsı namazını kılırsak gecenin yarısını
ibadetle geçirmiş gibi oluruz. Sabahı da kılar-
sak sabaha kadar kılmış olurduk. Hangi baba-
yiğit sabah namazına gelebilecek? Yatsıya

herkes gelir, yatsıya gelmek kolay. Ama sabah uykuyu bırakacak, erken de oluyor şimdi. Bakalım kaç kişi gelecek, sayım yapacağım. Hele bir az olsun, hele bir az olsun bu yatsı namazındaki cemaatten sabah namazı ben yapacağımı bilirim, demiş Nasrettin Hoca. Hoca ne yapacaksın, demişler. Bir şey yapacağı yok; ben yapacağımı bilirim, demiş, o kadar.

Bilmiyorum hiç elektriksiz bir köyde buldunuz mu... Ben bir yaz tatilinde bizim köye gittim, elektrik yoktu. O zaman gök de sansürlüydü, ay da yoktu. Kapkaranlık, evi bulamadım duvarlara toslaya toslaya, el yordamıyla, böyle âmâlar gibi, körler gibi zor gittim eve. Hiçbir şey görünmüyor hakikaten. Köylerde bir kusuru yok ama görünmüyor. İşte böyle bir karanlıkta da yatsı namazına kaç kişi gider. Evimde kılıveririm. Evinde kılıverir ama işte geceleyin gelip de bu yatsı namazını camide kılan gecenin yarısını ibadetle geçirmiş gibi sevabı alır.

Bir kere cemaatle kıldığında 27 kat fazla sevap alır. İkincisi; attığı her adımda bir günahı silinir, bir sevap kazanır. Sonra da nefsi terbiye olmuş oluyor. Meşakkatli iş yapıyor,

nefsine yüz vermemiş oluyor. Otur oturduğun yerde. Senin her dediğinin tersini yapacağım, sen benim düşmanımsın. Buraya geldi, tamam, yatsıya geldi. Yatsıya gelmek kolay. Sabahleyin sıcak yataktan soğuk dışarıya çıkmak, hele buz gibi suda abdest almak çok daha zor. Hele hele şimdi biraz daha yaz geliyor ama kışın daha da zor. Kışın da doğrudur, sobanın yanında iki dakika bir bakar ondan sonra tekrar yatağa. Sabah namazı zordur.

Demek ki yatsıda ve sabahta camide kılmayı Efendimiz tavsiye ediyor. Neden? Çok nimetleri vardır, yarısını anlarız, onda birini anlarız, öbür taraflarını anlayamayabiliriz ama bir kere nefsi yeniyoruz. Meşakkatli bir iş yapmaya alışıyor. Müslümanlar Allah'ın askerleridir, yetişmesi lazım. Meşakkate alışması lazım, uykusuzluğa alışması lazım, karanlığa alışması lazım. Her şeye alışması lazım.

Biz beş yıldızlı bir otelde toplantı yaptık. Üç dört gün iyiydi konferans, profesörler geldi gitti falan. Herkes, yedi sekiz kişiden konferanslar dinlediler, iyi oldu. Ben dedim ki; “Beş yıldızlı otelden daha lüks bir şey var

mı?” Var, çok yıldızlı otel var. Gökyüzü üstünde, aşağıda çayır çimen bundan sonraki eğitiminiz inşaallah çok yıldızlı otelde, beş yıldızlıdan daha fazla yerde, yaylalarda olsun.

İnsan alışmalı biraz! Yaylalarda İslâmiyet’i nasıl bulacak, geçimini nasıl karşılayacak... Soğuğa sıcağa biraz alışmalı. Nane molla olmamalı, çıtkırıldım olmamalı benim gibi, biraz ceketim çıksa hapşururum. Bir taraftan yel esse, yanımdan hızlı bir sinek uçsa hemen kanadından tesir alıyor falan. Böyle müslüman olmaz.

«الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ. حم، م، ن، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.»

el-Mü’minü’l-kaviyyü hayrun ve ehabbu ilallâhi mine’l-mü’mini’d-da’îfi.

el-Mü’minü’l-kaviyyü. “Kuvvetli müslüman...” *Hayrun ve ehabbu ilallâhi mine’l-mü’mini’d-da’îfi.* “Hem daha hayırlıdır hem Allah’a daha sevgilidir. Diğer mü’minden hayırlıdır, zayıf müslümandan.”

Kuvvetli müslüman zayıf müslümandan daha kuvvetlidir. Pazularınızı ölçeceğiz. Ki-

minki kuvvetliyse ötekinden o daha hayırlı. O halde nasıl olacak, sıhhatine dikkat edecek. Sabah namazında camiye gelmenin bilmediğimiz hikmetlerinden birisi de sıhhattir. Sabahın erken vaktinde fevkalâde sevap, fevkalâde sıhhat kazanıyor insan.

Fakat biz ibadetleri böyle maddî faydaları var diye yapmıyoruz. Aerobik yaparsan şu kadar kilo zayıflarsın, şöyle yaparsan şöyle olur, böyle olur. Biz bu hesap içinde değiliz. Allah neyi emrettiyse onu yapıyoruz, Allah'ın rızasına ermek için. Buyruk tutmaya alışalım diye. Camiye müdavim olun.

Birinci hadîs-i şerîf bu muhterem kardeşlerim.

Tabii düşündükçe başka hikmetler bulabiliriz. Başka ne faydası olabilir? Cemaatin faydası var. Yani bir araya geliyorsun, kalabalık bir cemaat, bunun çok faydası olur. Bütün müslümanlar bir araya gelse Bosna'da, Hersek'te bu Sırp'lar bu zulmü yapabilirler mi? Yapamazlar. Karabağ'da Ermeniler bu zulmü yapabilirler miydi? Yapamazlardı. Bütün Arap âlemi "yok olmaz böyle şey" dese birleşse?. Bütün İslâm âlemi, her yerdeki müslümanlar ayağa kalksaydı, bir işler yapsaydı. Protesto-

lar yapılsaydı yapamazdı. Birlikten, beraberlikten, beraber olmaktan çok büyük kuvvet doğuyor. Ama tek tek herkes evinde namaz kılsa bu belde müslüman beldesi mi, değil mi belli olmuyor.

Camilerde kimse yok etrafta, imamın arkasındaki saf bile dolmuyor: Zayıf, böyle hiç kimse aldırılmaz. Onun için cemaat kuvvet olduğundan, müslümanların birbirini sevmesi sevap olduğundan, dostluk ve ahbaplık bir araya gelmek ile olduğundan büyük müşterek projeler beraberce çözülebileceğinden, bir kişi, iki kişi ile olmayan şeyler büyük kalabalıklarla olabildiğinden cemaate teşvik var burada. Müslümanlık cemaat dini, cemiyet dini. Müslümanlık daha başka şekilde uzlet yapma dini değil. Tenhalarda tek başına durma dini değil, birlik ve beraberlik içinde hem dünyayı hem âhireti düzenleme dini. Biz Allah'ın görevli kullarıyız. "Bunu ikidir söylüyorsun hocam, kendinden mi söylüyorsun, yoksa bir bildiğin var mı?" diye sorun. Bildiğim var, âyet-i kerîmeden söylüyorum.

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ

بِالمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ المُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm.

*Küntüm hayra ümmetin uhricet li'n-nâsi te'murûne bi'l-ma'rûfi ve tenhevne ani'l-münkeri ve tü'minûne billâhi.*³

Siz en hayırlı ümmetsiniz. *Uhricet li'n-nâsi*: “Bütün insanlık için özel olarak çıkarılmışsınız, özel imalatsınız.” Vazifeniz: *te'murûne bi'l-ma'rûfi*. “Aklın, şeriatın, ilmin, irfanın, zekânın doğru ve güzel gördüğü şeyi yaparsınız, yaptırırsınız, emredersiniz, takip kılmaya çalışırsınız.” *Ve tenhevne ani'l-münkeri*. “Kötü olan şeyleri de aklın, irfanın, vicdanın, ilmin hoş görmediği bunda hayır yok dediği şeyleri de nehyedersiniz, hem yapmazsınız hem yaptırmazsınız hem de yok olması için gayret gösterirsiniz.”

﴿وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ﴾

*Ve tücâhidûne fî sebîlillâhi.*⁴

“Allah yolunda cihad edersiniz.”

³ 3/Âl-i İmrân, 110.

⁴ 61/Saff, 11.

Görevi bu.

İslâm'ın şartı kaç? Namaz kılmak, oruç tutmak, hacca gitmek, zekât vermek, kelime-i şehâdet getirmek. Bitti mi? Yağma yok. İslâm bir hayat nizamıdır, hepsini yapacaksınız. Hepsi vazifen. Bunlar önemlileri olduğu için Peygamber Efendimiz bir hadîs-i şerîfte böyle buyurmuş;

«بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ
الزَّكَاةِ، وَالْحَجِّ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ»

Büniye'l-İslâmu alâ hamsin: Şehâdeti en lâ ilâhe illallâhu ve enne Muhammeden resûlullâhi ve ikâmeti's-salâti ve îtâi'z-zekâti ve'l-hacci ve savmi ramadâne.

“İslâm bu 5 esas üzerine kurulmuştur.”

Tabii bunlar çok önemli. Namaz, insanları Allah'a bağlıyor. Cemaat, birbirlerine bağlıyor. Hac bütün dünya müslümanlarını birbirlerine bağlıyor. Zekât müslümanlarla yardımlaşmayı sağlıyor. Oruç insanın sıhhat kazanmasına, nefsi yenmesine, mânevî moral eğitime sebep oluyor. Tabii ki bunlar üzerine

kurulmuştur ama başka görevleri de vardır müslümanların.

﴿وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾

*Ve tucâhidûne fî sebîlillâhi.*⁵

Allah yolunda cihad edeceksin. Emr-i mâruf nehy-i ani'l-münker yapacaksın. Sizin toplumunuzda kötülük olmayacak, iyilikler olacak. Müslümanların olduğu bir belde uzak-tan belli olacak, ışıl ışıl, pırıl pırıl. Sokakları, yolları çiçekli; her şeyi güzel olacak.

b. Bir Defa Salavat Getirene Allah 10 Salavat Getirir

İkincisi:

«مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرَ صَلَوَاتٍ،
وَحَطَّ عَنْهُ عَشْرَ خَطِيئَاتٍ، وَرَفَعَ لَهُ عَشْرَ دَرَجَاتٍ.
حم، ن، ع، حب، هب، ض، ك، خ في «الأدب»، عن أنسٍ.»

Men sallâ aleyye vâhideten sallallâhu aleyhi aşre salavâtin ve hatta anhu aşre hatiâtin ve refe'a aşre derecâtin.

⁵ 61/Saff, 11.

Buhârî rivayet etmiş. Bu da sâlât ü selâmla ilgili. Efendimiz buyuruyor ki;

Men sallâ aleyye vâhideten. "Kim bana bir defa salavat getirirse..." *Allâhümme salli alâ seyyidinâ Muhammed* dedi mesela. *Sal-lallâhu aleyhi aşre salavâtin.* "Allah o kula 10 salavat getirir."

Allah'ın salavat getirmesi ne demek? Allah'ın afv u mağfiret etmesi, rahmetini ihsan etmesi demek. Allah sadece şu şöyle olsun, bu böyle olsun diye bir temenni ile kalır mı? Kâinatın yaratıcısı bir şeyi diledi mi;

﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾

*Kün fe-yekûn.*⁶

Bir şeyi diledi mi olur.

Allah bir kuluna salavat getiriyorsa ne demek o? Yani 10 büyük lütfa eriyor, Allah ona ikramlarda bulunuyor demek. Onun için Peygamber Efendimiz'e bir salavat getirene Allah 10 salavat getiriyor. Sonra; *ve hatta anhu aşre hatîâtin.* "Evelce işlemiş olduğu 10 günahı siliniyor." *Ve refe'a aşre de-*

⁶ 2/Bakara, 117.

recâtin. “Ve onun derecesi 10 kat daha yukarıya çıkartılıyor.”

“Hocam bir salavatta bu kadar mükâfat ne demek, bunun hikmeti ne ola acaba?”

Bu da Buhâri’nin rivayet ettiğine göre sağlam bir hadîs-i şerîf.

Muhterem kardeşlerim bu da bir semboldür, bir remizdir. Müslümanlığın aslı esası Resûlullah’ı sevmektir. Resûlullah’ı sevmeyen bir müslüman gerçek müslüman olamaz.

«وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ
أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ. حم، خ، م، ن، عَنْ أَبِي
هُرَيْرَةَ.»

Vellezî nefsi bi-yedihi lâ yü’minü ehadüküm hattâ eküne ehabbe ileyhi min vâlidihî ve veledihî.

Vellezî nefsi bi-yedihi. “Nefsim elinde olan Allah’a yemin olsun ki...” *Lâ yü’minü ehadüküm.* “Mü’min olamazsınız.” *Hattâ eküne ehabbe ileyhi min vâlidihî ve veledihî.* “Babasından da evladından da başka sevdiği bütün diğer insanlardan da ben onun yanında daha sevgili, daha hürmetli, daha hikmetli,

daha kıymetli olmadıkça o gerçek mü'min olmaz diyor."

Yani birçok insanlar bugün gerçek mü'min değildir. Sen bakma onların dış kılıklarına kıyafetlerine. Resûlullah'ın sevgisi kalbine yerleşmiş mi? Mühim olan o. "Hocam biz de müslümanız elhamdülillah."

Nüfus kâğıdında din hânesinde İslâm yazıyordu. Şimdi onu da kaldırdılar. Kimse darılmasın gayrimüslimler diye. Şimdi onu da yazmıyorlar o da kaldı orada. "Ben müslümanım elhamdülillah. Eğlence vaktinde eğlenirim, içki zamanında içki içerim, keyif zamanında çengi çalar oynarım. Namaz zamanında namaz kılarım, hac zamanında haccederim. Düğünde şöyle yaparım böyle yaparım." Bu Rus salatası mı, bu ne biçim şey?

Mü'minin gerçek rengi vardır, gerçek hâli vardır. Gerçek tavrı vardır, kendine mahsus bir öz stili vardır. Gerçek mü'minin asıl bariz vasfı Resûlullah aşkıdır. Resûlullah'ın sevgisi kalbinde çokça olmalı. Titreyecek, ağlayacak, hasretle yanacak yakılacak. Bu olmadığı zaman o müslüman gerçekten iman etmiş sayılmaz. Resûlullah'ı sevecek de "anam babam sana feda olsun" diyecek de sünnet-i

seniyyesine sarılacak da rızasını kazanmak için emirlerini tutacak da...

İslâm marka olmalı. Senin yemen, içmen, giyinmen, kuşanman, her şeyin İslâm damgası taşınmalı. Giydiğimiz pantolondur, İslâm kıyafeti değildir. Çünkü dar oldu mu eti budu belli oldu mu gerçek giyim sayılmaz. Yemek yemesi İslâm zarafeti değildir, evindeki dekorasyonu İslâm değildir. Muamelesi İslâm değildir. Dostluğu İslâm'ca değildir. Anasına babasına evlâdına İslâm'ca değildir. Evladına muamelesi İslâm'ca değildir. Komşusuna muamelesi İslâm'ca değildir.

Biz taklit müslümanlarız. Bu devrin insanları taklit müslüman. Gerçek som altından hakiki müslüman değil. Dışı yaldızlı içi plastik. İçi çürük.

Onun için gerçek müslüman Peygamber Efendimiz'i sevecek. Hadisini okuyacak, yolunu öğrenecek, izinden gidecek. Ona gelmez...

Eşhedü enne Muhammeden abduhu ve resûluh. Şehadet ederim ki Muhammed Allah'ın elçisidir. Haberleri o bildirmiştir, ben haberleri ondan alacağım. Ve ona uyuyaca-

ğım, demiş oluyor insan. Nerede uyuyor; hiçbir şeyden haberi yok!

Arkadaşların birisi bulunduğu ilçede sarık sarmış. Başta müftü efendi karşı çıkmış. Vah zavallı vah, vah benim zavallıcık kardeşim. Sarsın sarık, sarmasını yadırgamışlar.

İslâm ne diyorsa onu yapmaya çalış. Onun için salavât-ı şerîfin aslında, özünde Resûlullah sevgisi Resûlullah'a bağlılık yatar. Onun için salavât-ı şerîfe önemlidir.

Onun için salavât-ı şerîfe getiren insanlarda büyük değişmeler olur, büyük gelişmeler olur. Resûlullah Allah'ın bu teveccühüne mazhar olmuş. Onun teveccühüne mazhar olmuş bir kul. Muazzam fark atar, değişir, gelişir. 10 günahı silinen, 10 derece yükseltilen bir kul başka türlü bir kul olur. O bakımdan Peygamber Efendimiz'e salât ü selâm getirin.

Motor çalışıyor. Nasıl çalışıyor bilmezsiniz. Düğmeye basıyorsunuz, anahtarı çeviriyorsunuz çalışıyor. Ama eskiden nasıldı? Ön tarafta bir delik vardı, o deliğe bir kol sokuluyordu, bir çeviriyordu. Bir daha çeviriyordu ondan sonra yine olmazsa çalışıyordu. Yani marş motoru yoktu, motorun ilk gelirleri yakı-

lıyordu. Ondan sonra motor kendi kendine çalışmaya başlıyor. Ama ilk çalışması için biraz çevirmen gerekiyordu.

Onun için Resûlullah'ın sevgisi insanın içine yerleşecek. Resûlullah'ın sevgisini yerleşmesi için marş motoru salât ü selâm edecek.

Sen salât ü selâm getireceksin, getireceksin, yavaş yavaş Allah sana teveccüh edecek, günahlarını silecek, derecen artacak derken Resûlullah'ın sevgisi belirecek, çalışmaya başlayacak kalbin, gönlün. Mâneviyatın, ışıldaman artacak.

O bakımdan salât ü selâm çok önemlidir. Peygamber Efendimiz'e salât ü selâmı küçümsemesin kimse. Zikri kimse küçümsemesin. Çünkü bu işlerin altında onların bilmediği çok ince ince işler vardır. Elin köylüsü şehirli-den evvel cennete girer, vallahi bakakalırısınız. Sen, 'benim şu kadar diplomam var' diye böbürlenirken hindi gibi kabarıken elin ümmîsi Firdevs-i Âlâ'ya geçer de şaşar kalırsın. Neden?

O tereddüt etmez. Akıllı mı, doğru mu, yanlış mı diye düşünüp duruncaya kadar aptal cennete varır diyor hocalarımız.

Tavşan yan gelip yatarken kaplumbağa onu geçer. Onun için gözünüzü açacaksınız, bilmediğiniz şeylere karışmayacaksınız. Mâneviyat denilen bir şey var. Bu dünyada Allah *celle celâlüh* kendi idare ediyor kâinatı. Sevdiğini ilerletir, sevmediğini durdurtuyor. Kâfirler gibi olmayın, kâfirlerin aklı, dünyevî aklı, maddî aklı sizden fazladır; tecrübesi, tekniği fazladır ama giremeyecektir onun için kâfirle mü'minin farkını anlayın.

Salât ü selâmın, zikrin, ibadetin, namazın kıymetini bilin.

“Hoca geldi de, üniversite profesörü geldi bize namazdan salavât-ı şerîfeden bahsetti.”

Ne yapayım bu çıktı kaderinize, başka şey çıksaydı onu anlatırdım ama bunları da küçümsemeyin bunların altında çok derin mânalar yatar. Sen hiç Resûlullah'ı gördün mü rüyada?

“Kusura bakma hocam ama görmedim.”

Göremezsin tabii herkesin rüyasına gelmez. Sünnetine uyarsan, salât ü selâm getirirsen, kendini sevdırırsen gelir. Hem de öyle bir gelir ki şaşar kalırsın tir tir titrersin, mest olursun. Kokusundan bayılırsın. Müslümanım

diye bize geliyor ama bir şeyden haberi yok.
Mâneviyattan eser yok.

«مَنْ ضَارَّ مُسْلِمًا ضَارَّ اللَّهُ بِهِ، وَمَنْ شَاقَّ مُسْلِمًا شَاقَّ
اللَّهُ عَلَيْهِ»

*Men dârra müslimen dârrallâhu bihi ve
men şâkka müslimen şâkkallâhu aleyhi.*

Üçüncü hadîs-i şerîf de Tirmizi'den. Bu da büyük alimlerden biridir. Tirmizî Özbekistan'dadır şimdi. Yavaş yavaş serbest olmaya başlayan eski Türk illerindedir. Orada çok büyük alimler yetişmiş. Biri de İmam Tirmizî hazretleridir. Hadis konusunda çok büyük alimdir muhterem kardeşlerim. Bu hadîs-i şerîfte buyuruyor ki Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*:

Men dârra müslimen. "Kim bir müslümanın karşısına geçerse ona zarar vermeye çalışırsa..." *Dârrallâhu bihi.* "Allah da onu öyle bir zarara uğratır ki."

c. Mü'min Olan Herkes Allah'ın Velisidir

Müslüman Allah'ın sevgili kuludur. Bütün müslümanların genel olarak Allah'ın evliyâsı damgası vardır pasaportunda. Bütün müslü-

manlar velâyet-i âmme ile umumî velilik sıfatına sahiptir. Mü'min olan herkes Allah'ın bir kere velisidir. Onun için Allah'ın velisine zarar vermeye kalkışmak Allah'ın şamarını, cezasını, azabını yemeyi getirir arkasında.

Allah'ın bir sevgili kuluna insan öyle bir şey yaptı mı başı beladan çıkmaz.

“Ama hocam şimdiki müslümanlara çok zarar veriyorlardı, onlara bir şey olmuyor da bilmem ne.”

İki sebebi var. Bir; şimdiki müslümanlar plastik müslüman, dışı boyalı, gerçek müslüman değil, som müslüman değil. Plastik cereyan geçiriyor mu geçirmiyor. Plastiği sen devreye sokarsan elektrik yanar mı, yanmaz mı? Bir, ondan dolayı.

İkincisi de Allah cezayı ne zaman vereceğini kendisi çok daha iyi bilir, öyle iyi bilir ki...

Firavun bir zamanlar Musa *aleyhisselam*'ın kavmine zulüm ediyordu. Musa *aleyhisselam*'a da mucizeleri gösterdiği halde inanmamıştı. Hatta inananları da tehdit etmişti.

“Sizin hepinizin kollarını bacaklarını çaprazlama keserim. Sizi hurma ağacında sallan-

dırırım. Benim iznim olmadan nasıl gidip de bir başkasına ibadet edersiniz." falan diye tehditler savuruyordu. Saltanatı vardı, forsu vardı. Sonunda ne yapmıştı Musa *aleyhisselam*, birkaç müslümanlıkla oradan ayrılıp gitmek zorunda kalmıştı.

Firavun ne yapmıştı? Saltanatı vardı, yemeği vardı, ambarı vardı, göbeği vardı düşmüştü peşine müslümanların. Ne oldu sonu? Helak etti Allah, Firavun ordusuyla birlikte suda boğuldu. Demek ki cezanın bir zamanı varmış o da sen istediğin zaman olmaz. Allah bir cezayı ne zaman vereceğini bilir. Sen onun işine karışma.

Onun için bir müslümana zarar vereni Allah zarara uğratar. Çarkına vurur onu bu bir.

Tabii seninle ilgisi ne bunun? Sen de müslüman kardeşine zarar vermemeye çalış. Kimse kimseye zarar vermemeye çalışsın. Kimse kimsenin harmanını yakmasın. Kimse kimseye yan gözle bakmasın. Kimse kimseye zarar vermesin. Müslümanlar muhabbetli olsunlar, birlik ve beraberlik içinde olsunlar. Affedici olsunlar. Affedicilere cennette mücevherli köşkler var. Zarar verenlere de Allah'ın şamarı var, gazabı var.

Halbuki affedersin, hoş görürsün, ondan gelen zulmü yüklenirsin;

Müslümanlardan zulmü yüklenmek zahitlerin vasıflarındandır. Onun için de müslüman müslümana karşı sabırlı olacak. Meşakkati çekici olacak. Sen başkasına zarar verme, sana birisi zarar veriyorsa biraz tahammül göster. Yaradılanı hoş gör Yaradan'dan ötürü. Kim bir müslümana meşakkat verirse; *ve men şâkka müslimen şâkkallâhu aleyhi*. "Allah da onu öyle meşakkatlere öyle sıkıntılara uğrattır ki feleğini şaşırır."

Onun için dedelerimiz bu hadisleri bizden çok evvel okudular. Topladılar, incelediler, hayatlarını ona göre tanzim ettiler. Onlar her şeyi çok iyi biliyordu. 'Her gördüğünü Hızır bil her geceni Kadir bil' demişler. Ne demek? Her geceyi Kadir gecesi imiş gibi ibadetle meşgul ol. Her karşındaki hırpânî insan bil, dilenci gibi bile görünse de belki Hızır'dır diye hürmet et, demişler. Yani her ihtimale karşı, ne olduğu belli olmaz.

Benim ağabeyim ağlayarak anlatıyor. Çarşıdan gitmiş bir şeyler almış, meyveler sebzeler falan. Tam arabanın arkasını açmış filelerini koyacak. İri yarı bir adam geldi,

diyor. Pazulu, güçlü kuvvetli, böyle bir parlıyor, turp gibi yani. Bir tane turfanda meyve istemiş. Mesela diyelim ki salatalığın iki bin beş yüz lira bin lira olduğu devir diyelim. İlk çıktığı zaman veya muz diyelim mesela. Şundan versene bana, demiş. Ağabeyim de biraz şakacıdır biraz. Şöyle bakmış, güçlü kuvvetli bir adam, “çalış da kendin kazan” falan deriz ya, düşünürüz ya. Biraz kızmış, güçlü kuvvetli hergele, niye muhtaç oluyor. Muhtaç olmadan çalışsa ya falan gibi düşünmüş.

Sen o istediğin şeyin kaç para olduğunu biliyor musun, demiş. 3 bin lira, 5 bin lira, 7 bin lira bilmiyorum turfanda bir salatalık çarşıya ben çıkmıyorum da çocuklar çıkıyor neyse. 10 bin lira diyelim. Öyle dedim ama verecektim yine, diyor. Fileden salatalığı çıkarttım, döndüm, adam yok, diyor. Şu tarafa baktım, ortalığa, bir şey yok ki yürüse 3 adım 5 adım atar. Sağa baktım adam yok, sola baktım adam yok diyor. Heyecanlandım, diyor, ağlıyor. Ağabeyim benim tez canlıdır. Demek ki öyle olabilir bazen. Yani kimin ne olduğunu Allah bilir. Onun için herkesi güzel gözle bakmak lazım. Hoş görmek lazım.

Yaradılanı hoş gör Yaradan'dan ötürü. Birbirini sevmesi lazım müslümanların, acıması lazım, yardım etmesi lazım. Kendi yediğinden vermesi lazım. Giydiğinden giymesi lazım. Zengin insansa fakir mahallelerde arada dolaşması lazım. Üstünde leke kaplı, içinde su damlayan evlere arada bir girmesi lazım. Pis koksa da yağlı, paslı, kirli, yırtık pırtık olsa da. Oradaki insanların dertleriyle dertleşmesi lazım.

Bak Arnavutluk'tan gitmişler bir heyet arkadaşlar. Arnavutluk'tan gelmişler ağlıyorlar. Hiçbir şeyleri yok. Adamlar aç, ilaçsız, susuz, sıfıra sıfır elde var sıfır. Komünizm bitirmiş, yani bir ekmeğe muhtaç diyor.

Yıllar yılı komünistliğin azılı idaresi altında %100 müslüman olan bir ülkeydi. Şurasına haç takmayınca kızılhaç yardım yapmıyormuş. Yani 'hıristiyan ol, ekmeğe vereyim', neden yardım yapayım demek istiyor. Biz de burada tabakların yarısını kibarlık olsun diye sıyırmıyoruz. Bidonları döküyoruz, bidonlar dolusu yiyecekler, ekmeğeler... Zaten ekmeğe gıda gözüyle bakmıyor millet. Tereyağına, peynire gıda gözüyle bakmıyor. Eve gittiğin

zaman “ne yaptın hanım” diye soruyor bey.
“Bugün bir şey yok.”

Açsalar buzdolabının içi reçel dolu, yağ dolu, zeytin dolu, onlar bir şey değil mi? Yiyecek yok bugün diyor. İlla biftek, pirzola mı olması gerekiyor. Biftek mi olması lazım illa, ne bileyim şiş kebab mı olması lazım. Biraz da onu ye, biraz tuz al, tuza ban ekmeği, öyle ye. Zaten arpa ekmeği katık istermiş de buğday ekmeğine katık lüzum yokmuş. Buğday ekmeği güzel, arpa ekmeği gibi değil demişlerdi eskiden.

Hurmanın bir tanesini alırmış ağzına biraz emermiş, ondan sonra ötekisine verirmiş o emermiş böyle kıtlık çekmişler. Hurma ile geçirmişler yani. Ölü eti yemişler. *Ihyâu Ulûmi'd-dîn*'de yazıyor. Adamın birisi ötekinin evine gitmiş. Kapıyı çalıyor. “Mis gibi et kokuyor bizim evde de kadın var, bebek besliyor falan hani. Canım çekti, yemekten azcık koyar mısınız?” diyor. Komşu o yemekten size veremeyiz. “Ya azcık ver işte, lohusa hamile canı çekiyor filan.” “O yemek bize helal ama size helal değil.” demiş.

“Ya ne demek istiyorsun?” Şu kadar gündür açız. Aç olduğumuzdan ölü hayvan eti

yedik, demiş. Pişirdik, ölü hayvan tabii haram. Meyyite yenmez. Biz aç olduğumuzdan yiyoruz ama siz o durumda olmadığınızdan haram şeyi size veremeyiz, demiş. Neler çekmişler yani eski insanlar. Elhamdülillah biz yiyoruz, içiyoruz, giyiyoruz, modayı takip ediyoruz. Beğenmiyoruz, her gün bir başka kılık kıyafet. Modalar değişiyor, kıyafetler değişiyor. Onun için Allah bize İslâm versin. Allah bize İslâm'ın gerçeklerini gösterson. Şeytanın oyununa gele gele Allah'ın yolu, cennet bulunmaz.

Allah bize basiret ihsan etsin. Tevfîkini refîk etsin. İslâm'ın özünü, aslını, esasını Kur'ân-ı Kerîm'den, hadîs-i şerîften tam anlamayı, hem kendi üzerimizde uygulamayı hem de ailemize uygulatmayı hem de çevremizde tatbik etmeyi nasip etsin Allah. Hakiki müslüman olmayı nasip etsin, sevdiği kul olmayı nasip etsin. Sevdiği işleri yapmayı nasip etsin. Gönül gözümüzü açık etsin, marifetullah erdirdin. Aşkullahı, muhabbetullahı muhabbet-i Resûlullah'ı kalbimize yerleştirdin. Her yaptığımız işi Allah rızası için yapacak seviyeye getirsin.

Hak müslüman eylesin, som altın eylesin. Halis bal eylesin, halis kaymak eylesin, öyle sahte uydurulmuş değil. Yarım yamalak plastik müslüman olmayalım. Allahu Teâlâ hazretleri cümlemize hayırlı ilimler, salih ameller, uzun ömürler ihsan eylesin. Hüsn-i hâtimeler nasip eylesin. Peygamber Efendimiz'e sevgili ümmet, kendisine has kul olmayı nasip eylesin. Cehenneme düşmemeye, ateşlerde yanmamayı, cehenneme hiç düşmeden doğrudan doğruya bi-gayri hisâb cennete girmeyi nasip eylesin.

Peygamber Efendimiz'e komşu eylesin. Cennet nimetleri ile sonsuz nimetleriyle gözlerin görmediği, kulakların işitmediği, kimse- nin aklına hayaline bile sığmayan o nimetleri görmeyi, tatmayı, yaşamayı nasip eylesin.

﴿سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ﴾

Selâmun kavlen min rabbi'r-rahîm.

Rahim olan Allah'tan selam size ey kullarım, diye selamlar verildiği zaman o selamları duyma şerefine cümlemizi Allah nasip eylesin, cemalini görmeyi nasip etsin.

Bi-hürmeti Esmâi'l-Hüsnâ. Ve bi-hürmeti Habîb-i Mustafâ. Ve bi-hürmeti esrâr-ı sûreti'l-Fâtîha.

Yaşayıp köhnemek hazin

diyor Yahya Kemal Beyatlı. Dinç yaşama-
lı, böyle köhnemeden, yataklara düşüp bakı-
ma muhtaç duruma, altını temizleyemez,
yürüyemez, abdest alamaz vesaire duruma
düşmeden demek istiyor.

Ölmek kaderde var

Yaşayıp köhnemek hazin

*Buna bir çare yok mudur ya Rabbe'l-
âlemîn.*

Ölüm bazen kurtuluş olur. Bu da demiş,
ne yapalım kader buymuş. Razıyım, demiş.
Kesin duygu içinde razıyım. Taşın yanına gel-
mişler. Taş üstüne baş konulacak, bir indi mi
ağır balta cellat da usta, kelle bir tarafa,
gövde bir tarafa gidecek. Yani omurga kemiği
kırılacak, baş gövdeden ayrılacak. Böyle kur-
ban keser gibi değil. Bir vuruşta pert. Taşın
yanına giderken bir deli seslenmiş, ya biz onu
tanıyoruz gel O suçlu değil. İyi bir insandır,
salih, alim, fâzıl bir kimsedir bilmem ne. Ya
öyle mi?

İyi peki madem peki çözün ellerini falan. Özür dileriz yanlışlık oldu az kalsın gidiyordun falan. Adam diyor ki vallahi Allah'a yemin ederim ki ölümden halâsıma değil... Halâs ne demek, Kurtuluş. Ölümden kurtuluşuna değil... Niye halâs kelimesini kullanıyorum; sanat var sözünde sanat var. "Ölümden halâsıma değil o andaki ihlasıma seviniyorum."

Halâs, ihlâs; sanat var... Onun için ölümden kurtulduğuma sevinmiyorum, iyi ki o anda razıyım dedim. Yani hükümdarı kaybetmedi. Olmaz öyle şey deseydi hapı yuttuydu. İşte kadere rıza göstermedi olacaktı. Bu kadar da haksızlık olmaz. Haksızlık maksızlık yok; kader.

İskilipli Âtîf Hocaefendi kanun çıkmadan önce yazmış olduğu *Frenk Mukallitliği* kitabından dolayı muhakeme edildi ve mahkûm edildi, hapse atıldı. Muhakeme edildi, suçlandı ölüm şeyi ile. Oturmuş güzelce müdafaanamesini yazmış, hukuk delillerini düşününe düşününe güzel bir istida yazmış. Dilekçe, müdafaaname yazmış. Ben bu kitabı önceden yazmıştım vesaire ne dediyse uzun bir müdafaaname yazmış hazırlamış. Ertesi gün hâki-

min huzuruna çıktığı zaman o akşam hazırladığı müdafaanameyi verecek.

Gece rüyasında Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'i Efendimiz'i görmüş. Peygamber Efendimiz demiş ki;

“Âtîf bize kavuşmak istemiyor musun yani? Geciktirmek mi istiyorsun kavuşmamızı?”

O rüyayı görünce uyanmış dilekçeyi cart cart yırtmış. Ertesi gün mahkemede savunma yapmamış. İdam edilmiş. Resûlullah; “Koş gel, gel bir an evvel kavuşalım çırpınma.” diyor.

Bak bir gün önceden bildi mi öleceğini? Hey bildi mi? Beni seyreden, bu konuşmadan sonra bak nasıl bildi Âtîf Hoca. Nasıl bildi? Rüyada Resûlullah'ı gösterdi Allah. Bildirdi yani öleceğini, anladı. Çırpınmayı bile istemedi. Çünkü “Resûlullah bana kavuşmak istemiyor musun Âtîf” dedi. İstemez mi ister. İnsan biraz sabredecek, ne yapacak, ne yap-sın. Boynunu eğip takılacak biraz çırpınacak ondan sonra;

﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾

*İnnâ lillâhi ve innâ ileyhi râci'ün.*⁷

Ruhu cennete uçacak.

﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾

*Radıyallâhu anhüm ve radû anh.*⁸

Allah onlardan razı olmuştur onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. Hem dünyada razı olmak imanın kemal mertebesi. Rabbimiz'den razı değil miyiz? Razıyız elhamdülillah. Her şeyinden hem de âhirette. Şehidin ilk mükâfatı nedir?

“Kanının ilk damlası yere damlarken gözünden perdeler kaldırılır, cennetin köşkleri kendisine gösterilir.”

diyor Peygamber Efendimiz. Ben demiyorum ben nereden bileyim. Hadîs-i şerîfte Peygamber Efendimiz diyor. Şehidin ilk mükâfatı kesildi ya bir yeri ölüyor ya kanının ilk damlası yere damladığı zaman cennetteki makamlarını görür. Onun keyfini sormayın. Şehit ne der? Müjdeler, gelecek olanları yani korkmayın, üzülmeyin şehitlere çok büyük mükâfat var diye seslenir ama duyacak kulak-

⁷ 2/Bakara, 156.

⁸ 98/Beyyine, 8.

lar. Burası çok güzelmiş siz de gelin. Allah'ın mükâfatları çok büyük, al, al. Dönmeyin eğilmeyin bükülmeyin taviz vermeyin.

﴿أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ﴾

*Ülâike hizbullâhi.*⁹

İşte bunlar da Allah'ın izni. Ötekiler şeytanın hizbi, grubu. Bu da Allah'ın hizbi, Allah'ın grubu. Ehlullah bunlar da. Onlar ehl-i şeytan, ashâb-ı şeytan, bunlar da ehlullah, hizbullah.

﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

*E lâ inne hizballâhi hümü'l-müflihûn.*¹⁰

Mütenebbih olun, uyanın uyumayın ki mütenebbih olun ki hizbullahtan olanlar, Allah'ın grubundan zümresinden olanlar müflih olanlardır, felaha ermiş olanlardır. Sonuç güzel, sonuç felah, mükâfat, nimet, cennet.

Allahu Teâlâ hazretleri bize yardım eylesin. Tevfîkini refik eylesin. Sevdiği kulu olarak yaşamayı nasip eylesin. İslâm'ımızı uygularken, yaşarken karşılaştığımız güçlükler

⁹ 58/Mücâdele, 22.

¹⁰ 58/Mücâdele, 22.

olursa bizi zorl imtihanlara tâbî tutmasın. Allah güçlüklerden yılmamaya metanet versin. Kuvvet versin, ihlas versin. Yolundan döndürmesin. Şu imanımızı zâyi ettirmesin. Şeytana kaptırtmasın. Son nefeste şeytan insanın etrafında imanını almak için dolanıyor. O mendebura o meluna imanımızı kaptırtmasın.

Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve resûluh diye diye bir gül bahçesine girercesine, sevdiği kulu olarak Allah'ın gel kulum;

﴿يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ
رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً فَادْخُلِي فِي عِبَادِي وَادْخُلِي جَنَّاتِي﴾

*Yâ eyyetühe'n-nefsü'l-mutmainnetü. İrci'î ilâ rabbiki râdiyeten merdiyyeten fe'dhulî fî ibâdî ve'dhulî cennetî.*¹¹

hitabına nâil olarak, sevine sevine âhirete göçmeyi, Allah'ın rızasına ermeyi, Habîbi'ne komşu olmayı nasip eylesin.

Bi-hürmeti'smihi'l-a'zam. Ve bi-hürmeti habîbi ekrem ve bi-hürmeti esrâr-ı sûreti'l-Fâtîha.

¹¹ 89/Fecr, 26-30.

SORULAR-CEVAPLAR

Bir kardeşimiz bizim *Yeni Ufuklar* kitabımızdan 205. sayfasından bir ifade alıp bir soru soruyor. Diyor ki:

“Hukuk Fakültesi gibi meslekî bakımdan uygun bazı öğretim kurumlarında tahsil görmekte olan mağdur kızlarımızdan bir kısmı aday olup seçilsin, meclise girsin, oradaki insan hakları düşmanlarıyla mücadele etsin.”

Ben de öyle demiştim, bu tırnak içinde alınmış ifadenin altında diyor ki;

“Altını çizdiğim ifadenizde yer alan hukuk fakültesi gibi meslekî dallarda kızlarımızın okumasının uygun olduğunu söylerken neyi kastediyorsunuz? Zira bize yıllar yılı öğretilirdi ki kadın hukuk gibi branşlarda görev alamaz. Hâkim, savcı olamaz. Buradaki ifadenizde tenakuza düşüldüğünü göstermez mi?” diyor. İkinci bir soru olarak da diyor ki;

“Bayanlar gerek İslâmî gerek gayr-i İslâmî hükümette söz sahibi olması anlamına gelen bayanların meclise girmesi gibi bir cevas hakkında kriterler nelerdir?”

Soru bu. Şimdi bu yazının aslı esasında mâlum başörtüsü düşmanları var. Başını örten insanları imtihana, fakülteye sokmuyor. İmti-

hanlara almıyor, okuldan tard ediyor. Kazanmışsa fakülteyi bitirmişse diploma vermiyor. Diploma vermişse mesela hukuk fakültesinden mezun bir Emine Aysever vardı, Ankara'da profesör olduğum zamanlarda. Eve gidip ağlamıştı. Baroda avukatlık yaptırmıyor. Bu olaylar üzerine yazılmış bir yazı bu. Bir kadının tahsil yapması veya yapmaması... Hangisi doğrudur? Tahsil yapması doğrudur. İlim öğrenmesi doğrudur. İlim öğrenmemesinden ilim öğrenmesi doğrudur; hiç şüphe yok.

“Kadın mesela hukuk gibi branşlarda görev alamaz; hakim, savcı olamaz.”

Herhangi bir yasak branşı yok. İlim öğrenmek kadına ve erkeğe bir farizadır. Çin'de bile olsa gidip alacak, öğrenecek. Her şeyin bilinmesi bilinmemesinden daha iyidir. Kaldı ki Türkiye'nin düzenini ve bu fiilî durumunu biz kendimiz razı olduğumuz için ortaya koyduğumuz için müdafaa ediyor da değiliz. Hatalarını düzeltmeye çalışıyoruz. Hâlihazırda şu veya bu sebeple ailesinin zoruyla, babasını zoruyla; “Kız, gidersen gidersin, gitmezsen evden kovarım, ille okuyacaksın. Başını da açsan okuyacaksın.” diyen aileler bile var. Bu bakımdan bazı kızlar okullara gidiyor. Ama

bana soracak olursanız ben kendi kızımı okula göndermedim. Kız Kur'an kursu, İmam Hatip tahsili yapan yerde okuttum. Ben göndermedim de gönderenler oluyor. Meseleye şöyle bakmak lazım, bu soru soran kardeşimiz buradan da bakabilirse meseleye biraz daha iyi anlayacak.

Hukuk fakültesine kızlar ve erkekler gidiyor. Şu anda gidiyor. Sen de engelleyemiyorsun ben de engelleyemiyorum. Gitmeyin desem de gitmesi gitmemesi ayrıca fetva verecek müftülerin de kendi fikirleri sorulabilir; gitsin mi gitmesin mi? Burada gitmesi uygun değil... Mesela ben bazı talebe kızlarıma, beni dinleyen, soru soran insanlara gidebilirsiniz... Mesela Pakistan'a gidin, Mısır'a gidin dedik. İslâm ülkelerinden birine gidin, tesettürlü kadınların ayrı, erkeklerin ayrı okuduğu olduğu yerlerde okuyabilirsiniz, okuyun.

Yasak diye bir şey yok. İsteyen öğrenebilir. Burada fiilî bir durum var. Hukuk fakültesindeki kızlarımız nasılsa okuyorlar. Başını açık mı okumak istersiniz? Bir kısmı başını örtmek isterse örtmesini mi istersiniz? Mühim olan bu. Ayrıca başını... o tahsile giderken belli ki göze almış. Gitmiş birisiyle konuşmuş, fetva-

sını almış. Benden fetvasını almış değil, ben bir kimseye böyle fetva vermedim.

Gitmiş başını örtmüş bir kız kardeşimiz. İslâm'dan dolayı örtmüş. Biz bunu müdafaa etmeyelim mi? Ve bunun bazılarının hukuk fakültesine gitmişse o mesleği seçmiş. Meclise girip de o kanunî aykırılıkları düzeltmesi için söz sahibi olması temenni edilmez mi? Nedir bu rezalet? Bu insan haklarına aykırı, batıda bile görülmeyen, güya şöyle böyle olan yerde diye meseleye biraz da oradan bakılabilir. Ben onlara herhangi bir fetva veriyordum değilim de o mağdurlara keşke bir söz ve hüküm verme hakkı doğsa da haklarını doğru düzgün müdafaa edebilseler de bu başörtüsü zulmü dursa demiş oluyorum.

Konu başından sonuna incelenirse öyle diyor.

“Herhangi bir konuda, mesela hukuk dalında görev alamaz.”

demek yanlıştır. Hz. Âişe anamız *radiyallahu teâlâ anhâ* kadı idi. Birçok kimseler gelip kendisine soru sorarlardı ve fetva isterlerdi. Yani o doğru değil. Hiçbirisine ceza yoktur ve bazı kitaplarda yazıyor ki kadın hâkimler de olmuştur. Belki bugünlerde bazı dükkânlar

var kadınlara mahsus ve kadın tezgâhtarlar var. Bu da bir ihtiyaç, kadınlar gitsin erkek tezgâhtarla mı konuşsun işini görsün? Yoksa kadınların satış yaptığı bir mağazada mı alış-veriş yapsın?

Fiiilî durumları ve memleketin şartlarını düşünürsek o zaman biraz daha geniş düşünmelidir. Ben hiçbir zaman herhangi bir konuda kendim bir fetva vermiyorum. Hele hele bu konularda hiç vermiyorum. Yani birisi bana geldiği zaman;

“Hocam bu kız başını açsın mı?”

“Baş kapatma emrini ben vermedim ki başını açması emrini vereyim.” Soracaksınız gidin müftülere sorun.”

dedim. Ben zaten kimseye fetva vermiyorum da istiyorum ki mağduriyet giderilsin, herhalde onu siz de isterseniz.

Gerek bayanların gerek bayların İslâmî düzen de hükümette söz sahibi olması, meclise girme meselesi.

Bilmiyorum, kardeşimiz inceledi mi? Mısır, Pakistan, Ürdün gibi bazı ülkelerde başörtülü milletvekili şeyler var. Yani seçilmiş kişiler var. Bazılarının eserleri de Türkçe'ye tercüme edilebiliyor. Ben şahsen hanımların

hanım mesleklerinde, hanımlara yönelik, tesettüre uygun çalışmasını kendim öyle tercih ederim. Ben onlara cevaz verme durumunda değilim. Ben tesettürlü okuduklarından iki kademe olarak çıkartırım.

Bir kadının örtünmesi, hicap da denilir, başını örtüyor, yüzünü örtüyor, ayaklarına kadar örtüyor bu birinci.

Bir tesettür daha var onu çok kimse bahis konusu etmedi, ben yazılarımda bahis konusu ettim. Muhterem kardeşlerim! Kadının erkeklerin arasında hiç görünmemesi. Bu da bir tesettür... Yani toz olmak.. Ortada görünmemek. Kadının hiç erkeklerle görünmemesi. Bir arada olmaması. Ben kendi evimde haremlik selamlık yapıyorum. Kendim şahsen bu karardayım.

Hiz. Âişe anamız diyor ki; Medine-i Münnevver'e gittiğimiz zaman sahâbe-i kirâm, muhacirler oranın havasında hasta oldular. Hava kuru olduğundan, Mekke'ye uymadığından bunaltıcı bir hava; hepsi de veba oldu, hasta oldu. Serildiler yattılar, hummaya tutuldular. Bakın bu cümlemin altını çizerek söylüyorum: Hiz. Âişe anamız *radiyallahu teâlâ anhâ*:

“Biz o zaman henüz tesettürle emrolunmamıştık. Avluya çıktım. Babamın yanına vardım, bir şiir mırıldanıyordu, Mekke’nin müşriklerine çatıyordu. Siz bizi o güzel Mekke’den çıkarttınız, size de aynısı olsun, bilmem ne bir şeyler okuyordu.”

“Biz tesettürle emrolunmamıştık, avluya çıktım.” diyor. “Bir şey isterken, konuşurken perdenin arkasından isteyin.” emrinden önce demek istiyor. Yani tesettürün halis ve güzelcesi perdenin arkasından, hiç görünmeden konuşması kadının, hiç çarşıya çıkmaması. Benim şahsî zevkim, keyfim ve görüşüm mevzu olduğu zaman bu tarzdadır. Kadın erkekten ne kadar örtülü olsa da görülse iyi olmuyor. Oturuyorlar, kalkıyorlar, uzaktan görüyor bunların birtakım zararları olabilir diye düşünüyorum.

Ama bu yazı bu konuyla ilgili fetva belirttiğimi göstermiyor. Yani mağdur kızlar keşke haklarına en yüksek düzeyde koruyabilecekleri işlere sahip olsalar ya da sahip olsunlar demiş oluyorum... Herhalde anlamıştır. Bazı alanlarda okumuşlar da bazı hanımlar da böyle İslâm’ı müdafaa etsinler.

Neticede bir hanım avukattı hukuk fakültesi bitirmişti. Ona da avukatlık vermediler. Mahkemelere giremedi, girseydi belki bazı müslümanların haklarını koruyabilirdi. Belki bazı adlî mercilerde faydalı işler yapabilirdi. Mesela bir kadın doktora hepimizi ihtiyaç duymuyor muyuz? Yani hanımımızı erkek doktora mı götürmek istiyoruz, hanım doktora mı? Herkes kadın doktora götürmek istiyor, o zaman bu kadın doktorun yetişmesi lazım bir yerde değil mi? Mecburiyet var.

İkinci bir sorusu var kıymetli kardeşimiz: Bediüzzaman Said Nursi hazretlerinin mehdî olduğu konusunda bir sorusu var.

Mehdî değildir Bediüzzaman hazretleri. Mehdî'nin şartlarına vesairesine uygun bir şey değil. Dünyadan geldi göçtü, Allah rahmet eylesin, mekânı cennet olsun. Mehdî'nin hadîs-i şerîflerde anlatılan şartları olmadığından Mehdî olmadığı gün gibi âşikâr. Ama mücahid bir kimse, ayrı.

Mehdî, Peygamber Efendimiz'in sülalesinden. Bu mübarek ben Peygamber Efendimiz'in sülalesinden değilim, diyor. Kendisinin Mehdî olmadığını kendisi ifade ediyor. Kendi demedi, sonra ben bir Kürdüm falan diye

başka bir dilde konuşma ve şey yapmaya zorlanıyor diye söylüyorum. Ben ki Peygamber Efendimiz'in sülalesindenim, seyyidim Arap'ım diyebilirdi, öyle demiyor. Onun için konu o değildir.

Evet-hayır tarzında cevap verseniz de yeter diyor da ben açıkça da söylüyorum, bilinsin bazı şeyler. Bir insanı sevmek iyi güzel ama olmadık bir şeyi de söylemek doğru değil.

Birisi diyor ki;

“Başka tarikattan bayanlarla, erkeklerle evlenmemizde bir sakınca var mı?”

Müslüman müslümanla da evlenebilir ehl-i kitaptan bir kadın da alabilir. Kadın alma hususunda bir müsaadesi var İslâm'ın. Çünkü erkek güçlüdür, aldığı kadını yönetir diye düşünülmüş. Bir müslüman kadın bir gayrimüslim erkekle evlenemezken, bir müslüman erkek bir gayrimüslim kadınla evlenebiliyor. Fıkhın hükmü bu. Ama mutluluk, uyum, uyumlu çalışma bakımından, karı ve kocanın zihniyetlerinin aynı olmasında fayda var. Aynı olduğu zaman daha uyumlu çalışırlar, dine dair gerçekler.

Muhterem kardeşlerim!

Bugün elime geçen gazetelerden birisinde -ismini unuttum- Sıbğatullah Müceddidî Hikmetyâr'ı suçluyordu; bencillik yapıyor, kıyafet istiyor ve aykırılıkları hiç takmıyor diyordu. Bir taraf olarak acaba doğru mu söyleyecek, taraflardan birisi olarak doğru mu söyledi, adaletli mi söyledi, itham mı ediyor diye düşünebiliriz. Bu mümkün, yani öyle olması da mümkün. Fakat biraz alttan olayları incelemişseniz, eski kitapları okumuşsanız bilirsiniz ki Tehar eyaletinde bu Hikmetyâr'a mensup kuvvetler Burhaneddin Rabbanî'nin kuvvetlerine saldırmışlardır ve 200 adamını öldürmüşlerdir. Ondan sonra bu Üstad- Âzam aracı olup bundan sonra mücadele olmasın filan diye ağızlatmıştır, yatıştırılmıştır. Yani saldıran Hikmetyâr genel kuvvetleri idi. Onların arasındaki gidenlerden biri. Epeyce grubu kalabalık bir mücahit lideri ile Mekte'de görüştim. O da Hikmetyâr'dan şikâyet etti. Dedi ki; "Peştucu'luk yapıyor, yani Peştu kavmiyetçiliği yapıyor ve taraf tutuyor." dedi.

Müslüman kardeşlerim şu veya bu; bir müslüman bir müslümana silah çekemez! Haram, yasak, müslümanın müslümana kanı,

malı, canı, ırzı, her şeyi haramdır. Bir müslüman ötekisine silah çekti mi olmaz:

﴿وَمَنْ يَقتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا﴾

﴿12 فِيهَا﴾

Ve men yaktül mü'minen müte'ammiden fe-cezâuhu cehennemü hâliden fihâ.

Ebedî olarak cehennemde kalır bir müslüman bir müslümana silah çekerse. Bu bir rezalettir, çok acı bir durumdur. Kim silah çekiyorsa, kim çekmişse, kim öldürmüşse bu büyük bir suç. Müslüman müslümanı öldüremez, müslüman müslümanı dövemez, müslüman müslümanı kölesi yapamaz. Müslüman müslümana sövemez.

Müslüman müslümanı yardımsız da bırakmaz, eğer sen Karabağ'daki müslüman kardeşini Ermeniler'in karşısında yardımsız bırakırsan sen de suçlusun. Eğer Bosna'daki müslüman kardeşini yardımsız bırakırsan sen de mesulsün.

“İntisaplı bir insanın yaptığı zikir ve ibadetle hiçbir yere bağlı olmayan bir insanın

¹² 4/Nisâ, 93.

yaptığı zikir ve ibadet arasında ne gibi farklar vardır?”

Amatör bir insan eve bir mobilya yapınca nasıl yapar, bir marangoz yapınca nasıl yapar? Sen hasta olduğunda kendi sıhhatin için evde neler yaparsın veyahut doktora gittiğin zaman doktor neler yaparsa o kadar fark var. Sen bazen tedavi olacağım diye çok yanlış bir hapı alırsın. Hapı yutarsın. Akşamdan yutarsan bu hapı, sabaha karşı eceli bulursun. Şifa bulayım derken güme gidersin. Ama bilen bir doktor, tabîb-i müslim-i hâzık sana şunu şöyle yap, bunu böyle yap diyebilir hatta oruç tutma diyebilir. Veya tut diyebilir veya şu şartlarda tut diyebilir. Ona uymak gerekir. Onun için bu işin bilenine teslim olduğun zaman güzel olur. Ayrıca intisap sadece fikir meselesi demek değildir. İntisap aynı zamanda bir organizasyona tâbi olmak demektir.

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ﴾¹³

Âyetinin çağdaş uygulamasıdır: Bir insanın kendi başına kalmaması, bir organizasyonun içinde sırada bekleyenlerle yerini alma-

¹³ 48/Fetih, 10.

sı... Onun başka faydaları, sevapları vardır. Sonra mü'min mü'minin kardeşi olduğundan o kardeşliği orada uyguladığı zaman onun kazandırdığı sevaplar vardır. Birbirlerini Allah için seven âhiret kardeşi olanlar Arş-ı Âlâ'nın gölgesinde gölgelenecekler, nurdan minderlerde oturacaklar, cennette yüksek derecelere nâil olacaklar.

Dünyada onlar büyük mükâfata mazhar olacakları için bu kardeşlik vardır. Şahsen yapılan zikir ile; eğitilmiş, dinini bilen bir insanın nezaretinde yapılan zikir arasında da büyük fark vardır. Soracağın soruların meselesi bile önemlidir. Bir hapı 3 tane alırsan zararlı olabilir. Yarım alırsan yetmeyebilir. Aksine bilinçsiz olarak kullanırsan geçmez hastalık.

Bizim bir hastamız vardı, bir sürü antibiyotik aldı, bir sürü iğneler yedi. 15 gün durdu günden güne fenalaştı. Gülhane Askeri Hastanesi'ne götürdük. Boğazından kültür aldılar, ondan sonra baktılar ki bizim kullandığımız 8-9 çeşit ilacın hepsi bu mikroplara hiç fayda vermiyormuş, hiç tesir etmiyormuş. Sıfıra sıfırmış verdiği, başka ilaçlarla hemen kesildi.

İlim, irfan, bilgi, iktisat önemli oluyor sevgili kardeşlerim. Allah hepinizden razı olsun.

Ders tarif edilen bir mecliste bilmeyerek, kazara bulundum. Benim durumum ne olacak?

Bu bir kabul meselesidir. Yani kabul ederse makbuldür, tamamdır. Kabul etmezse kendi bileceği bir şeydir çünkü rıza ile olan bir şeydir.

Bi-hürmeti Esmâi'l-hüsna. Ve bi-hürmeti Habîb-i Mustafâ. Ve bi-ashâb-ı sûreti'l-Fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
11 Zilka'de 1412 / 12.05.1992

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

